

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Ихтиман, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светозар Люб. Георгиев

при участието на секретаря Адриана К. Хаджипеткова
като разгледа докладваното от Светозар Люб. Георгиев Административно
наказателно дело № 20211840200502 по описа за 2021 година

Производство по [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата №1100051763, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на Н. К. К., ЕГН *****, за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6, вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лв..

В жалбата се твърди, че е заплатена винетна такса, поради което ЕФ следва да бъде отменен.

Жалбоподателят, редовно призован, не се лично и не се представлява в откритото съдебно заседание по делото, като е постъпило становище от процесуалния му представител, с което жалбата се поддържа и се претендират разноски.

За административнонаказващия орган – редовно призован – се явява представител, като в изложените съображения и в писмено становище се поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност и съобразно с чл. 16 НПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Закупена е била годишна електронна винетка със срок на действие от 21.11.2019г. до 20.11.2020г. за лек автомобил до 3,5 тона с регистрационен номер **PВ1083ХР**. Във винетката било отразено, че националността на ПС е **Япония**.

На 12.05.2020г., в 16,59 ч. с устройство №10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, е било регистрирано движението на МПС МИЦУБИШИ Л200, рег. №**PВ1083ХР**, с обща техническа допустима маса 2625, собственост на жалбоподателя, по АМ Тракия, км 43+448 с посока на движение нарастващ километър.

АНО е приел, че няма заплатена винетна такса за ППС, чието движение е било регистрирано на съответния пътен участък, поради което е издаден процесният електронен фиш, с който на жалбоподателя за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6, вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лв..

Така описаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателствени средства, които са непротиворечиви, взаимно допълващи се, поради което не следва да бъдат по-подробно анализирани.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на посочените по-горе доказателствени източници, от правна страна се установява следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок (видно от известие за доставяне на л. 16 от делото ЕФ е връчен на 27.08.2021г., а видно то куриерска товарителница на л. 21 от делото жалбата е депозирана на 07.09.2021г.), от легитимарано лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е **допустима**.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като

т. 1 предвижда такса за ползване на платената пътна мрежа- винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7. ППС по чл. 10а, ал. 7 от ЗП са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост.

В чл. 139, ал. 5 от ЗДвП е предвидено, че движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Според чл. 139, ал. 6 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

В чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е посочено, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него.

В чл. 5, ал. 3 от НАРЕДБА за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние е предвидено, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса.

В конкретния случай се установи, че за процесното МПС има заплатена винетна такса към датата на установяване на нарушението, но като националност на ПС било посочено Япония, вместо Република България.

Обжалваният електронен фиш е издаден в съответствие с разпоредбата

на чл. 189ж ЗДвП, като съдържа мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.

Санкцията е определена в съответствие с чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, според който водач, който управлява пътнo превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.. Следователно санкцията е предвидена във фиксиран размер, поради което независимо от липсата на данни за други нарушения на ЗДвП съдът не разполага с правомощия да определи различен размер на глобата.

Налице е обаче основание за приложението на **чл. 28 от ЗАНН**, като съображенията за това са следните. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни по всеки конкретен случай - вида на нарушението, начина на извършването му, подбудите, вида и стойността на предмета му, вредните последици, степента на обществена опасност, моралната укоримост на извършеното, като се отчита същността и целите на административнонаказателната отговорност. В случая тежестта на нарушението не е висока, предвид незначителната обществена опасност и характера на засягане на обществените отношения. От събраните по делото доказателства се установява, че за МПС е била заплатена едногодишна винетна такса, валидна към датата на установяване на нарушението. В електронната винетка обаче е била отразена като националност на МПС Япония, а не - Република България, като всички останали данни (вкл. и рег. номер на МПС- **PB1083XP**) са били попълнени правилно. От деянието не са произтекли каквито и да било вредни последици за състоянието на пътя, за здравето и живота на останалите граждани.

На следващо място сумата от 97 лева за годишна винетна такса е била надлежно заплатена и е постъпила в бюджета на Агенция "Пътна инфраструктура", поради което не са били застрашени обществените отношения. В крайна сметка не е бил оцетен държавния бюджет, в частност бюджета на Агенция "Пътна инфраструктура" от извършеното нарушение,

поради което и липсват вредни последици за данъкоплатците и гражданите на Република България от така извършеното нарушение (Решение № 977 от 13.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1172 / 2021 г. на XIV състав на Административен съд – Варна; Решение № 1318 от 20.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1357 / 2021 г. на XV състав на Административен съд – Варна).

Несъмнено винетката е закупена именно за процесния автомобил, доколкото регистрационния номер - реквизит от същата, съвпада с този на автомобила, а погрешно въведената информация във формуляра за закупуването ѝ относно националност на преводното средство не е част от реквизитите на винетката по чл. 10а, ал.4 ЗП и не може да доведе до обоснован извод, че е заплатена винетна такса за друго ППС, различно от процесното. В този смисъл Решение № 1100 от 19.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 1274 / 2021 г. на XV състав на Административен съд – Бургас.

Неоснователно е възражението на АНО, изразено в постъпилото по делото писмено становище, че не следва да се прилага чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението е формално. Действително нарушението е формално по своя характер, но това не съставлява пречка да се извърши преценка за „маловажен случай“. Приложението на института на маловажност по смисъла на чл. 93, т. 9 НК вр. чл. 11 ЗАНН не само може, но и следва да се осъществява и при формалните административни нарушения, но не с оглед наличието или не на вредни последици, а въз основа на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения (Решение № 87 от 14.01.2020 г. по к.н.а.д. № 1282/2019 г. на Административен съд София – област). Наред с това законодателят е предвидил възможност формалните престъпления (противоправни деяния с много по- висока степен на обществена опасност) да се квалифицират като маловажен случай, поради което не може да се приеме, че тази възможност е изключена по отношение на формалните административните нарушения.

Поради всичко гореизложено извършеното нарушение е с изключително ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид, поради което е налице хипотезата на "маловажен случай" на административното нарушение.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (ред. ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. С жалбата се претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., които от договор за правна защита и съдействие (л. 7 от делото) се установява, че са заплатени. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Възражение за прекомерност съгласно чл.63, ал.4 от ЗАНН не се прави от въззиваемата страна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата №1100051763, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на Н. К. К., ЕГН *****, за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6, вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 300 лв..

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на Н. К. К., ЕГН *****, сумата от 500 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София област в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____